

14356. 23 81

# BULLETIJN

VAN DEN BOND VAN INTERNATIONAAL - KOMMUNISTEN

MAANDBLAD

HET NUMMER : 50 CENTIEM — JAARABONNEMENT : 6 FRANK

OPSTEL BEHEER EN VERANTWOORDELYK UITGEVER:

A. Hennaut. Steenweg op Waterloo. 468.

Brussel.

November 1939.

## DE BELGISCHE NEUTRALITEIT EN HAAR MOEILYKHEDEN.

De vaderlandsche goestdrift, waarvan de regeering van "nationale unie" de noodzakelykheid heeft geproklameerd om de moeilykheden te boven te komen geschapen door den oorlogstoestand, dient aangewakkerd. Men zou blyk geven van een volledig gebrek aan objectiviteit door de taak te onderschatten, waarvoor de regeering zich zag gesteld, zy het dan een zuiver kapitalistische gebaseerd op de exploitatie van de arbeiders.

Tot nogtoe bleef België door den oorlog gespaard. Dit belet niet dat men is moeten overgaan tot de mobilisatie van drie- à vierhonderdduizend man. Driehonderdduizend man dus die men aan de produktie heeft moeten onttrekken, equipeeren en voeden; en die men wel te verstaan moet omringen met dik betaalde techniekers en "oppassers". (Men mag niet vergeten dat, zoo de eenvoudige soldaat en zyn familie het met een werkeloozenvergoeding moeten stellen, dit niet het geval is met den heropgeroepen officier, wiens vergoeding op het poil is gebracht van den beroepsofficier. Voegen we aan deze driehonderdduizend man de tweehonderdduizend op dit oogenblik getelde werkeloozen toe, dan komen we tot de vaststelling dat er in dit land vyf- à zeshonderdduizend voortbrengers zyn die met hun familie op staatskosten moeten gevoed en ondergebracht worden. Voor de overgroote meerderheid onder hen wegen voeding en onderdak niet te zwaar en zyn merkelyk onder het peil, waaraan men in dit land van hooge industriele ontwikkeling gewoon was. Voegen we aan die uitgaven voor den onderhoud van het menschenmaterieel, dat door den oorlog aan de produktie werd onttrokken, die voor den onderhoud van het

Men zal de noodige miljarden moeten vinden om het hoofd te bieden aan de uitgaven voor de nationale verdediging: Schuchtertjes komt de regering met de oude projekten voor de pinnen tot uitzonderlyke belasting van de elektriciteitsmaatschappijen, projekten die zoo dikwyls reeds werden naar voren gebracht, en waarvan reeds zoovele ministers, naar het schynt, de redding hadden verwacht voor hun benarde budgetten, zonder overigens het verder te brengen dan het:::;:aaneenryen van cyfers. Er was ook spraak van een belasting op de oorlogswinsten. Dit was voldoende om in de conservatieve pers een kampanje tegen de regering te zien inleiden, die beschuldigd werd te weinig energie en beslistheid aan den dag te leggen. De zakenwereld verwachtte vooral van de ministers dat zy een nieuwe stuwning zo uden byzetten aan de zaken door handel en nyverheid vry te maken van alle "belemmeringen" waaraan de kapitalisten de verantwoordelykheid plegen te geven voor den slechten gang van zaken, wanneer de winsten niet naar verwachten binnenvloeden. Zy verwachtten dat de regering de acht-urenwet zou afschaffen, besparingen doen op den werkloozensteun en de loonen en nu komt zy aandraven met nieuwe belastingen.

In werkelykheid heeft de regering gedaan wat ze kon. Het aandeel in de lasten die de arbeiders treffen treffen is zeer aanzienlyk. Een zeer dreigend voorgaande werd geschapen door de loonen der funktionnarissen ten deele los te maken van de onderhoudskosten. Eveneens beteekenen de getroffen schikkingen die de voorwaarden bepalen, waarin de werkloozen voortaan onder de normale loonen zullen kunnen aan het werk gesteld worden, een wapen waarvan de regering zich te gepaster tyde zal weten te bedienen om de loonen der arbeiders neer te drukken. Maar de zeer waardeerbare inspanningen die de regering heeft gedaan om de sjacheraars terwille te zyn, is zy er niet in geslaagd hun goedkeuring weg te dragen. Het

eigenlyke legermaterieel toe. En wyzen we er tenslotte op dat de aanwending van menschen en materieel voor oorlogsdoeleinden in het teeken staat van den lang overleefd gewaanden slavenarbeid: verspilling van arbeidskracht en grondstoffen (iets wat tenslotte nog verheugend mag worden genoemd, daar het kapitalisme er niet toe gekomen is den oorlogsarbeid te doen verrichten anders dan onder de overleefde vormen van den dwangarbeid der loonslaven, voor de gelegenheid teruggebracht tot de voorwaarden van de slaven der oudheid.

De miljarden die hier voor noodig zyn, dienen geleverd door een verlamde ekonomie en door een bevoorrading aan grondstoffen die mank gaat door de Engelsche kontrole: tenslotte legt de vrywillige neutraliteit beperkingen op in de opsporing van afzetgebieden voor de nationale produktie. België is overigens niet alleen om onder deze omstandigheden te lijden: het zyn omstandigheden die gemeen zyn aan alle onzydige landen die benepen liggen tusschen de groote oorlogvoerende mogendheden. In vergelyking met de maand Augustus is de uitvoer voor September met 25% in waarde voor België gedaald, met 27% voor Holland en met 54% voor Zwitserland. Voor wat de invoer aangaat, zou de vermindering 50% voor België bedragen, 16% voor Holland en 35% voor Zwitserland. Het is dus België dat het ergst geteisterd is voor zyn bevoorrading aan grondstoffen. En door deze cyfers begrypt men de klachten van de Belgische zakenmiddelen tegen de traagheid en de strengheid van de Engelsche kontrole. Want de vertraging in de nyverheidsbevoorrading van België beteekent in het nabije verschiets de teruggang van den uitvoer, het stilvallen van de dividendenmachine.

Het moet ons dus niet verwonderen, dat met dergelyke vooruitzichten in het verschiets de regering het mikpunt wordt van de algemeene kritiek.

kapitalistisch zakenzootje, dat van de neutraliteitspolitiek een hoop winstgevende zaakjes met de oorlog voerenden verwachtte, is ten zeerste ontstemd. Alleen de metaalnyverheid en de kolennyverheid kunnen op een merkwaardige stabilisatie bogen. Men begrypt het jammer van de andere produktietakken, die niet alleen hun zakencyfer geweldig zien slinken, maar bovendien nog gevaar lopen van de kosten te dragen van een door de met staatsbankroet bedreigde ontketende fiskaliteit. De vette oorlogswinsten zullen dus anderen dan aan de Belgische kapitalisten toekomen. Waarom bevindt België zich ook niet aan de andere zyde van den oceaan? Men kan zich de ontgoocheling van de bourgeoisie indenken en men begrypt de zenuwachtigheid van de konservatieve pers tenoverstaan van het regeeringsbeleid, dat zy opverre na niet goedkeurt, maar waaraan zy toch geen einde kan stellen zonder het avontuur in te gaan. De socialisten in de regering doen hun best maar zy moeten rekening houden met de gistende ontevredenheid onder de arbeiders. Dit beteekent echter geenszins dat de B.W.P. niet met de beste bedoelingen is bezielde en een welwillend begrip aan den dag legt voor de opofferingen die de bourgeoisie aan de arbeidersklasse wil opleggen. Maar het zou haar te veel gevraagd zyn de arbeiders voor den kop te stooten, waar zy reeds zooveel reden tot klagen hebben op een oogenblik dat de stalinistische demagogie haar door de bokkesprongen van Staline aangetaste krediet tracht te herstellen door tegen de socialisten de moeilijkheden van het Belgisch kapitalisme uit te spelen.

Het is begrypelyk dat tegenover dergelyke toestanden de openbare opinie woelig wordt en de kwestie van de binnen-als buitenlandse orientering van het land weer wordt gesteld. Het is echter niet waarschyndlyk dat er in dit opzicht een radikale wyziging zou intreden. De neutraliteit is de eenige houding die vereenigbaar is met het huidig stadium van den stryd der imperialismen. Het Belgisch kapita-

lisme is het volledig eens met de politiek van Frankryk en Groot-Britannië. Zyn lot is innig verbonden met de overwinning van de machtige beschermers. In Londen en Parys heeft men overigens te kennen gegeven dat men de houding van België begrypt. Deze landen beschikken overigens over de noodige middelen om elke regeering er toe te verplichten van orientering te veranderen ingeval hun belangen het toetreden tot den oorlog zouden eischen. Maar men geeft er zich rekenschap van dat de onafhankelykheidspositie uiteindelyk toch onhoudbaar zal worden. De oorlog is maar pas begonnen. In het Westen is er nog niets scherp afgeteekend. Zoodra een der imperialistische klans er een beslissing zal willen doorvoeren, zullen België en misschien Halland in het konflikt betrokken worden. Alle partyen die in dienst staan van het kapitalisme zyn er van overtuigd. De penne- en woordtwisten in den schoot van de B.W.P. leveren er het beste bewys voor. Zy die omtrent de Spark-rede het meeste lawaai hebben gemaakt, geven thans toe dat de politiek van de Belgische regering de eenig passende is. Zy die het luidruchtigst hun solidariteit met Engeland en Frankryk verkondigen, weten geen praktische maatregelen voor te stellen die hieraan uiting zouden geven. Gailly, een der onstuimigste dienaars van het Fransch imperialisme- en die weldra, zoo dit niet reeds is gebeurd, het kruis van het Eerelegioen zal ontvangen- verklaarde naar aanleiding van een zyner artikels, die veel kritiek hadden gewekt, dat, zoo hy het te herschryven had, hy het zou titelen: "Zedelyk wil, kan, en ben ik niet neutraal". Kan het klaarder gezegd dat de neutraliteitspolitiek zyn voorkeur wegdraagt? De Belgische socialisten weten beter dan wie ook, dat, zoo de arbeiders eenmaal in den imperialistischen en stryd moeten worden gestooten, om er de belangen van het Belgisch kapitalisme te verdedigen, zy beter zullen slagen by verrassing, door hen in den waan te laten, dat alles in het werk werd gesteld om de

Belgische arbeiders zo lang mogelijk van den oorlogsgruwel te sparen. De Belgische en Hollandsche monarchen, die er zich van bewust zijn dat de oorlogen van deze tyden vele kronen doen vallen, handelen met dezelfde omzichtigheid. De tyden veranderen.... om hun kroon te verdedigen, werpen de koningen zich op tot vredesapostels.....

En het is omdat deze politiek van bedrog het best de oogmerken van de meesters van dit land dient, dat wy ze zonder ophouden moeten ontmaskeren. Het Nationaal komitee van de Arbeiderskleedingscentra le heeft in een dagorde argumenten neergelegd die er byzonder op gericht schynen de arbeidersklasse te overtuigen van de voortreffelykheid van die neutraliteitspolitiek. De motie verkondigt:

"Overwegend dat de veralgemeening van den aan gang zynden oorlog slechts de bedreigingen zou kunnen vermeerderen die hy voor de beschaving biedt; de neutrale landen evenals de andere die niet in het konflikt betrokken zijn vertegenwoordigen de eenige waarborg voor het behoud van het patrimonium van geestelyke, zedelyke en stoffelyke rykdommen, door eeuwen arbeid en navorsching opgebouwd;

"Begroet, bygevolg met vreugde en hoop de door de regeering afgekondigde neutraliteitspolitiek die er op gericht is aan onze bevolking de gruwelen van den oorlog te besparen en te vermyden, dat België eens temeer het slagveld van Europa worde."

Welnu, zy die nu zullen beweren dat de stellers van dit briefje verraders zijn van het socialisme, moeten wel monsters zijn. Met leedwezen in het hart moeten we ons onder deze kategorie rangschikken. De landen-kapitalistische welteverstaan-"neutrale en andere niet in het konflikt betrokken" zijn dus "de eenige waarborg voor het behoud van de geestelyke(sic) zedelyke(resic) en stoffelyke rykdommen geworden" Hoe kan men zich in zulke termen tot arbeiders richten? De stellers van

dezen onzin moeten ze wel deerlyk versmaden!

De neutrale landen- en vooral de kleine landen, zooals dit van stellers dezer motie- zijn slechts gyzelaars van de groote oorlogvoerinde machten. In het geval van België wordt zulks met den dag klaarblykelyker. Voor Duitschland mag België neutraal blyven, ap voorwaarde dat het er door wordt bevoorrad. De Belgische en Hollandsche neutraliteit worden dan voor het Duitsch imperialisme een middel om de Engelsche blokkade te doorbreken. Voor Engeland en Frankryk mag België neutraal blyven, zo lang het het Duitsch aanvalsfront kan in bedwang houden binnen de grenzen van hun eigen veiligheid. De geallieerde machten hebben de Belgische hulp geenszins noodig. Indien België zijn neutraliteit door Duitschland kan doen eerbiedigen, vragen de democratieën niet meer dan dat het uit het konflikt blykt, daar het hen beschermt aan den kant van waaruit een Duitse aanval het meest kansen zou bieden. Onder deze voorwaarden zal Engeland de bevoorrad van dit land gedoogen "lepel voor lepel", en het laten ploegen onder militaire lasten buiten verhouding met zijn middelen. Het is ongetwyfeld zulk België dat de "geestelyke en zedelyke rykdommen" van zijn bewoners zal bewaren. Wy veronderstellen dat de "stoffelyke rykdommen" alleen in de groote neutrale landen, zooals de Vereenigde Staten bvb., worden bewaard. Daar kan de neutraliteit of de onafhankelykheid inderdaad de stoffelyke rykdommen bewaren of zelfs vermeerderen. Maar van welke klassen asjeblijf? Vanhde arbeiders wellicht? Men zal ons veroorloven dit niet te geloven. En zelfs indien dit zoo ware, vragen we ons af wat een socialist moet verkiezen: in de imperialistische branding te worden geworpen en deelnemen aan den oorlog ofwel buiten het konflikt blyven en aan de produktie arbeiden voor de materiele middelen die de kapitalisten moeten toelaten proletariërs uit te moorden. Wy meenen dat beide situaties elka r waard zijn van uit het standpunt van het socialisme.